

מסורת הש"ס

(א) כ"ב ק"ג. ונקמן י:
סנהדרין (מ"ג): (ב) לקמן
מ"ג. (ג) [שבת] ד' ט'
סנהדרין (מ"ג): (ד) ונקמן
(טו): (ס) כ"ב. ונקמן.
(ז) ונקמן י"ג. ונקמן י"א.
כ"א. (ז) כ"ב מגיל דוד
דמנח.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דק"ל וכו'
ס"ה י"ג ח"כ. פי' לקמן
ד' י' פ"ב מ"ה ספ"א
נעמל. ופי' כ"ב. פי' כ"ב
פרק ג' פסוק ס' י':

מוסר רש"י

במזויף מתובר שהוא
פסול. דלע"ג דלמ"ד ר"א
נג שאל עליו ע"ש כ"ה.
דוקא אין עליו ע"ש כלל.
אז"ל י"ז ע"ש פסולין
פסול מדרגתן. דלמ"ד
קאמי' לתימקיה כ"ה. פי'
ומסמן עליהי' (קמ"ג).
דוקא ע"ש אין ע"ש ע"ש
כ"ה. דלע"ג פסולין קמ"ד
כמנ"ל. ומיהו אם חתמו
שאר א' ע"ש פסול
מזון הגז' ה"י ה"י
פסול ורש"י ב"ב ע"ג.
דק"ל הילכתא בוותיה
בגיטין. דע"ג פסולין
כמי' ופסולין פסולין דנכ"ט
ליכא. אבל לא בשטרות.
דמיני' כתי' וחז"ל כספ'ר
וחתמו כתימיה (ג' כספ'ר
המקנה) (קמ"ג).

המביא גם פרק ראשון גיטין

ד.

עין משפט
גר מצוה

א מ"י פ"ה מהל'
גיטין ה"ה פ'
וה"פ הלכה ה'
וה"פ הלכה ה'
ה"ה פ"ה מהל' ע"ה
ה"ה פ"ה מהל' ע"ה
ה"ה פ"ה מהל' ע"ה
ה"ה פ"ה מהל' ע"ה
ה"ה פ"ה מהל' ע"ה
ה"ה פ"ה מהל' ע"ה

תוספות ר"ד

ר"ג אומר אף המביא
מיקים וכן התנן רבי
אליעזר אומר אפילו כספ'ר
לודים ללוד: אמר אבי
בעירות המסכות לא"י
ומכלות בתחום א"י
עסקין. פי' רקס וחג'
הם עירות המסכות
לא"י אלא שערמיהם
(תוך) [חורן] לבלול א"י
וכס'ר לודים גם הוא
מחוזה לארץ ויסמן
לא"י אלא שהוא סבלל
בחור התחום שובל
מתקם ונכנס לתוך א"י
ובאותה העקמומית ה"ה
כס'ר לודים ללוד הוא
יובס חור הגבול בא"י
ובוא פלגי הדיק סבר
דוקא ממדינת הים צ"ל
שיאמר אבל ה"י כ"ה
דסמכין ומכלות א"י
צ"ל דשיתיי בהו שיתא
ואתא ר"ג למימ' סמכין
גמי כגון רקס וחג' לא
שכיחי בהו שיתא אבל
מובלעין כגון כספ'ר לודים
ללוד שכיחי בהו שיתא.
גרי' אומר אג"ג דשכיחי
שיתא צ"ל שיאמר
שלא תחלו במדינת הים
פי' אחרי שגזרו במדינת
הים לא נתנו חילוק
בדבר: וחכ"א אינו צריך
שיאמר וכו'. פי' אינו צריך
לומר המביא פ"ן הסמכין
ומן המובלעין דשכיחי
שיתא אלא המביא
נג ממדינת הים לא"י
והפולין ס"א. למדינת
הים. ואחא לפרוש' עמ"א
הדיק' (כטון) [דאמן]
המביא נג ממדינת הים
דד"ה המליך סמך
ישראל למדינת הים
דעמא הוא מפני שאין
עדים מצויין לקיבו
ולא שנא מולין מסכיא
והמביא ממדינת למדינת
במדינת הים צריך שיאמר
דלא שכיחי שיתא:

וכי סימא אגן מדאורייתא משנינן לה. לכה דרכ נחמן: אי סי
אומר ה"ה ר' מאיר דבר חורה מיבעי ליה. למימ'ר. דהוה ליה לרב
נחמן דלמורא הוה לפרוש' למילתא דלא מיפוק חורבא מיניה ולמימ'ר
ה"ה אומר ה"ה ר' מאיר דבר חורה אפילו מלכו כ"ה שפסיה וכו': (יש)
ה"ה וכו' לא בעי רבי אלעזר חמיש'ם
היכא דליכא עדים כלל. כלומר כי לא
חמימי סהדי עליה כלל שפיר טפי
מהשתא דחמימי עליה ושלג לשמה
דכיה ליה מזויף מתוכי: כמזויף
מסוכו. שחמס עליו קרוב או פסול
או שלג לשמה: ומעיקרא אמאי לא
מוקמינן לה כרבי יהודה. דנחמין
ומהדרין וכו' תימא כמה לישי
לאוקמה כ"ה מאיר או כ"ה אלעזר:
הילכסא כרבי אלעזר בניגין. דהא
מילתא דנלג עדים חתומים כשר והכי
מוקמינן בפרק במרס' (לקמן דף פ"ו):
ואמר אב"י. עירות הללו שהוספו
סמוכות לארץ ישראל הן רקס וחג'
דרבן גמליאל והן דרבי אלעזר הו
סמוכות עפי שאף מובלעות הן בחתומה
אלא שאין מארץ ישראל דמ"ק סבר
ה"ה לא כרבי משום דסמוכות ואתא
רבן גמליאל לאוסופי סמוכות ומד'
כמנ"ל. ומיהו אם חתמו
שאר א' ע"ש פסול
מזון הגז' ה"י ה"י
פסול ורש"י ב"ב ע"ג.
דק"ל הילכתא בוותיה
בגיטין. דע"ג פסולין
כמי' ופסולין פסולין דנכ"ט
ליכא. אבל לא בשטרות.
דמיני' כתי' וחז"ל כספ'ר
וחתמו כתימיה (ג' כספ'ר
המקנה) (קמ"ג).

בתלוג אי אפשר לחתימה שמהא גמזובר ו"ל דמשכחמ לה שכתבו על אילן תלוג ואח"כ נעשו והשקיש וחמתו: דקיב"א אין ה"כבה בר"א
בנישין. משום דמיירי הכא בניגין נקט גיטין ונקט גיטין אבל הלכה כמותו אף בשאר שטרות אע"ג דכל אמוראי דלקמן (דף פ"ו): סברי כ"ה אלעזר דוקא
בגיטין קיימת לן כשמואל דביי דפליג לקמן (שם) אדרב וקאמר אף בשאר שטרות ועוד כפ' ז"ה גזר (סנהדרין דף כ"ה): גבי מתנתא דהוה חמימי
עלה תרי גיטי קאמר רב יוסף זיל אקנייה בעדי מסירה כ"ה אלעזר ופרין ליה אב"י והאמר ר' אבה מודה ר' אלעזר כמזויף מתוכו שהוא פסול
משמע דרב יוסף ואזי דהוה כמנ"ל סברי כ"ה אלעזר ונפיקין נמי (אמר ר' אבה האי שטרס פרסאה דמסריה ניהליה כ"ה סהדי ישראל
מנגינן כיה מנני חרי ולפיך לרין למהר שיהו עדי מסירה בשעת נתינת הגז' דלינהו כתי' דלי ליכא שס עדי מסירה אינה מנורשת אע"ג
דאיכא עדי חתימה ולא מהני עדי חתימה אלג שאס ימותו עדי מסירה או ילכו להס למדינת הים שמינשא ע"י עדי חתימה דמתנתא בהכשר נעשה
דלאמרינן בהשולג (לקמן דף ג'). לא כריכא אלג לר' אלעזר דלמך עדי מסירה כתי' תקיט רבנן עדי חתימה דוימנין דמימי סהדי אי נמי דאולי
למדינת הים וכן משמע כפ' במרס' (לקמן דף פ"ו): גבי שנים ששלחו שני גיטין ושמותייהו שין [ונתערכו] נתן שתייהו לזו ושתייהו לזו וקאמר בגמ' דלא
כ"ה אלעזר משום דלא ידעי עדי מסירה כיה מנייהו מיגרשא אבל לר"מ נושא וזריך לומר דנמשלשין איירי דבעי לר"מ שיהא מוכח מתוכו כלאמרינן
כרש כל הגז' (לקמן דף כ"ד): גבי כתב לגרס את הגדולה וזי לר' אלעזר סגי בעדי חתימה אמאי לא אחיא כ"ה אלעזר דל עדי מסירה מהכא
בעדי חתימה סגי אלג משמע דלעולס בעי ר' אלעזר עדי מסירה ועוד דרגיל ר"מ לומר דאפילו לר"מ בעי עדים בשעת נתינת הגז' דליך דבר
שכעורה פחות משנים וכן שטר מתנת קרקע או שטר מכר שהוא לנפין קרקע וזינ' לר"מ אין מעיל כלום לר' אלעזר אם ידוע שלג נתנו
כפני עדים * מייהו יש לחלק לענין ממון דמהניא הודאת בעל דין כמאה עדים סגי בעדי חתימה במקום הודאת בעל דין אבל בקדושים וגרושין
לא מהניא הודאת בעל דין משום דמחייב לאחרים דבקדושים אסר לה אקדושים ונגרושין אסר לה אכהן: וז"ל סבר א"י שאין עדים מצויין
א"קייבו והני נמי א"י שכיחי. וטעמא דרבי אלעזר לא משום דקסבר דמובלעות נמי לא שכיחי אלג שלג תחלוך במדינת הים * דמשמע כסמן: